

I

‘Kom, we halen haar in!’ Lisa kijkt Olivia uitdagend aan en gaat op de trappers van haar fiets staan.

‘Nee joh, laat haar lekker gaan!’ Olivia trekt haar vriendin aan haar mouw. Maar Lisa rukt zich los en schiet vooruit. Dan zet Olivia ook de gang erin en schakelt ze van de tweede naar de vijfde versnelling. Als ze vlak achter Lisa is, pakt ze haar bagagedrager vast.

Lisa kijkt lachend achterom. ‘Hé, laat los!’

‘Ssst!’ gebaart Olivia met haar hoofd richting de fietser voor hen.

De vrouw met de rode jas en krullend bruin haar tot over haar schouders blijft recht voor zich uit kijken. Met één hand houdt ze haar rok vast op haar knie.

‘We hebben net van haar Engels gehad en straks zien we haar alweer bij de paarden, alsof dat nog niet genoeg is!’ moppert Olivia zachtjes.

‘Vind je haar niet aardig?’ Lisa mindert vaart zodat ze weer naast Olivia fietst. ‘Ze helpt mij altijd goed met al die moeilijke werkwoordsvormen. Bij de meeste docenten moet je het zelf maar uitzoeken. Jullie zitten in havo 2, jullie kunnen het zelf, zeggen ze dan. Maar mevrouw Van der Poel laat je niet in de prut zitten. Ze heeft een hart voor paarden en ook voor

leerlingen die werken als paarden. Hoe leuk is dat!' Lisa ligt voorover op haar stuur van het lachen.

Bij Olivia kan er maar een klein lachje van af. 'Ik vind het raar. Mij helpt ze nooit! En ik zit in vmbo 3, hè. Dan zou je extra hulp verwachten, maar wij krijgen het niet.' Olivia kijkt verontwaardigd naar haar vriendin. 'Snap jij dat?'

'Dan hebben jullie alleen stoute kindjes in de klas en geen werkpaarden', grapt Lisa. 'Gewoon goed je best doen, dan is ze superaardig', houdt ze vol.

'Ik ben benieuwd hoe je straks praat, na je eerste paardrijles van haar', zegt Olivia waarschuwend.

'Cato en Rosie uit mijn klas vinden de paardrijlessen van haar heel erg leuk. Zij mochten na de tweede les al over balkjes stappen en om pionnen rijden, dus ...' Lisa slalomt om de witte strepen van de fietsstrook.

'Op de Horse-Hoeve is het super-de-superleuk, dat wel!' zegt Olivia. 'Alleen Patricia van der Poel is niet mijn favoriet.' Ze zwaait overdreven naar mevrouw Van der Poel als ze vlak voor het dorp linksaf slaat. Maar hun lerares kijkt niet op of om. 'De paarden zijn stuk voor stuk heel lief en Ujomelia is de allerliefste!' Olivia's ogen beginnen te glimmen.

'Jij bent een bofferd, met een eigen paard dat bij Patricia in de stal mag staan. Ik moet stallen gaan schrobben om te mogen rijden', lacht Lisa. 'Maar ik heb het ervoor over, hoor!'

'Ik vind stallen uitmesten best leuk. En als Rosie en Cato ook komen helpen, is de klus zo gedaan. Echt wel tof van Patricia dat wij mogen helpen wanneer we maar willen. Ik heb zin om straks weer aan de slag te gaan. Poetsen, staarten wassen, vlechten, rijden, de poetsplaats vegen. En jij hebt je eerste rijles, hoe gaaf!'

De meiden fietsen het dorp in. 'Tot zo, bij de manege!' Lisa slaat met een grote zwaai rechtsaf.

'Welke kleur rijbroek doe jij aan?' roept Olivia haar na. 'Die zwart met roze?'

'Goed!' roept Lisa over haar schouder.

'Dan doe ik die ook aan. Toppie!' Olivia sjeest rechtdoor. Alleen mams blauwe autootje staat op de oprit. Pap zal nog wel in de huisartsenpraktijk aan de slag zijn. Hij heeft het druk de laatste tijd. 'Het lijkt of de neusverkoudheid van de winter maar niet overgaat, ook al is het al bijna april', zei hij gisteren voor ze aan tafel gingen. 'Goed je handen wassen!'

'Ja, dokter!' zei Olivia en ze spetterde de laatste druppels van haar handen in zijn gezicht. Pap rende toen achter haar aan om de tafel heen en deed net of hij haar met haar hoofd onder de kraan wilde duwen. Mam keek om de hoek van de deur, met haar vingers in haar oren.

Olivia lacht hardop als ze eraan terugdenkt. Een toffe vader heeft ze. Ze zet haar fiets tegen de muur van het huis.

'Hallo mam!' Olivia zet haar schooltas onder de kapstok en schopt haar schoenen uit.

'Ha Olivia, hoe was het op school?'

'School is en blijft saai.' Olivia schuift tegenover mam aan tafel. Ze trekt de mok met dampende thee naar zich toe en gluurt in de koektrommel. Chocoladewafeltjes, lekker! Altijd weer gezellig, een momentje samen. Maar dit keer heeft Olivia haast. Ze propt het koekje in haar mond.

'Er is vast wel een les die niet saai was', begint mam.

'Sorry, maar ik moet snel gaan, mam. Lisa heeft rijles. Daar wil ik bij zijn.' Koekkruimels schieten tussen haar lippen door naar buiten.

Mam schudt lachend haar hoofd.